

Prof. univ. dr. Bianca Predescu: „Muncim mult și avem dreptul la câteva clipe de răgaz”

12 martie 2012, <http://www.cvlpress.ro/12.03.2012/prof-univ-dr-bianca-predescu-%E2%80%9Emuncim-mult-si-avem-dreptul-la-cateva-clipe-de-ragaz/>

Autor Laura Motîrlîche

După o absență îndelungată din viața publică a Cetății Banilor, femeile care profesază în avocatură strâng rândurile și vor să-și facă auzite nu doar inteligența, perspicacitatea și raționamentele scilpitoare care rămân închise între pereții sălilor de judecată, ci și sensibilitatea feminității lor copleșitoare. Prima ediție a *Simpozionului anual al femeilor avocat din Craiova* a fost o manifestare de înaltă ținută, care se dorește să fie continuată și în anii viitori pentru a deveni o tradiție.

Însuflețită de un puternic spirit al elitei feministe care domina începutul secolului XX, prof. univ. dr. Bianca Predescu, ea însăși provenind dintr-o familie cu tradiție în avocatură, și-a petrecut câteva zile în arhivele Baroului Dolj, numai pentru a studia biografia, pentru a pune cap la cap informații, pentru a reface destine. Profesorul universitar s-a pregătit temeinic, intuind că, din organizarea unui astfel de eveniment se poate naște o mișcare feministă vie care să aibă continuitate în

timp. Eforturile, dublate de un entuziasm sincer, i-au fost răsplătite, prima ediție a „Simpozionului anual al femeilor avocat”, desfășurat, sâmbătă, la Casa Universitarilor, fiind o întâlnire plăcută în care femeile-avocat au avut ocazia să se redescopere. Renunțând la roba de avocat, doamnele s-au aflat în centrul atenției, fiind admirate, încurajate, laudate și, de ce nu, puțin criticate. „Este o onoare să putem organiza acest eveniment de suflet. În urmă cu o lună, o lună și jumătate, Baroul Dolj a hotărât organizarea unui simpozion dedicat femeii avocat. Este prima ediție, dar sperăm să ne întâlnim în fiecare an pentru că, în avocatură, profesază foarte multe femei. Muncim mult și avem dreptul la câteva clipe de răgaz, să ne întâlnim și să ne facem cunoscute talentele noastre. Unele dintre femeile avocat au voce minunată, altele scriu versuri și proză, altele cântă la un instrument, altele pictează. În acest mod continuăm o tradiție începută în urmă cu mai bine de un secol”, a spus, cu însuflețire, profesorul universitar Bianca Predescu.

Eleganță și seriozitate

Evenimentul s-a bucurat de prezența multor doamne din justiția craioveană, avocate și judecătore. Apreciate pentru pledoariile ca la carte, pentru harul oratoric, pentru argumentele cu care vin adesea la bară, de această dată fiecare a venit cu farmecul personalității sale. „Îmi amintesc de anii tinereții, ai studenției noastre, împreună cu Bianca (n.r. – Bianca Predescu) și cu Mihaela (n.r. – Mihaela Cotoră). Ne-am chinuit la

seminariii, ne-am mai îndrăgostit de câte un profesor, cântam la pian în Amfiteatrul A3. Anii aceia frumoși au trecut și iată-ne aici, pe baricade, numai că una pe o parte, și mă refer la judecătorele Mihaela Cotoră, și noi pe cealaltă parte, a avocaturii”, a spus, cu emoție, avocatul Dana Babov. Președintele Curții de Apel Craiova, Mihaela Cotoră a mărturisit că, în fond, ea este o persoană emotivă, motiv pentru care se pregătește întotdeauna temeinic. A venit la întâlnirea cu colegile avocate pentru a le spune că le apreciază seriozitatea, dar și eleganța: „Este o onoare, sunt măgulită că mă aflu aici. Nu poți să ajungi judecător dacă nu știi să îi aperi pe cei din jurul tău. De aceea am o mare admirație pentru doamnele avocat, de o eleganță și o seriozitate rar întâlnite. Este o mândrie să le ascult pledând o cauză de Drept și le mulțumesc pentru ce am învățat de la ele: dacă nu ești serios și modest nu poți să faci nimic”.

Intuiție și sensibilitate

Monica Livescu, decanul Baroului Vâlcea, le-a spus doamnelor avocat că trebuie să aibă perseverența și îndrăzneala pe care a avut-o prima femeie din România, care a încercat să-și împlinească visul de a intra în avocatură. „Istoria noastră ascunde femei de excepție care poate ar merita să fie puse în altă lumină. Elena Popovici a încercat, în anul 1902, să profeseze ca avocat în România. A făcut o cerere în acest sens, dar i-a fost

respinsă, pe motiv că femeile nu se bucură de „plenitudinea drepturilor civile” după legile acelor vremuri. Această îndrăzneală să o avem și noi. Să îndrăznim să invocăm excepții de neconstituționalitate”. Președintele Tribunalul Dolj, Carmen Preoteasa, le-a lăudat femeilor avocat tocmai sensibilitatea și intuiția, atuurile care erau blamate la începuturile carierei lor: „Meseria de avocatură o consider o artă, iar femeile o fac foarte bine pentru că împletesc argumentele cu sensibilitatea și intuiția lor native. Fără a desconsidera rolul bărbaților, consider că este nevoie de femei în justiție pentru că demonstrează că sunt buni profesioniști”. Nicoleta Miulescu, secretarul municipiului Craiova, a mărturisit că profesia de avocat este atrăgătoare prin faptul că ascunde și o altă mare calitate: libertatea. „Respect foarte mult profesia de avocat. Eu provin dintr-o familie de militari, cu multă ordine și rigoare. Și am spus că vreau să fiu avocat pentru că mi se părea mie că e singura meserie mai

liberală. Prin retorica sa nu se poate să nu treacă neascultată. Nu a fost așa, am ajuns în administrație printr-un concurs de împrejurări, dar și aici, în Primărie, încerc să mă impun, păstrând ceva din această frumoasă profesie”.

Echilibru și activitate

Trăind și format fiind în spiritul vechii școli de avocatură românească, a cărei valoare este atât de recunoscută, Ion Predescu, acum judecător la Curtea Constituțională a României, le-a spus doamnelor avocat că nu trebuie să piardă din vedere echilibrul. „Orice ați zice dumneavoastră, eu vă amintesc de ce nu are vulpea coadă. Viclenia este o caracteristică predominant feminină. Și

asta nu o spun eu, o spune psihologia, unde eu am dat patru examene când eram la Facultatea de Filozofie. Nu au forța fizică, dar, în schimb, au alte forțe. În viața profesională, să te ferească Dumnezeu de concurența femeii că nu ai nici o șansă. Gândiți-vă, totuși, că un echilibru trebuie să existe. Acest echilibru trebuie să aibă baze susținătoare solide, nu să se fundamenteze pe dominații, pe închipuiri”. Judecătorul Ion Predescu le-a îndemnat, totuși, să fie mai active, încurajându-le să-și exprime personalitatea. „Baroul de avocați nu e atât de activ în viața socială cum erau cele dinainte. Barourile trecute au fost chiar mai active decât le permiteau legile și mentalitățile. Colegiul Avocaților se întâlnea foarte des în amfiteatrul de la Liceul Elena Cuza, unde se țineau comunicări științifice, audiții muzicale. Teatrul și Filarmonica din Timișoara erau printre invitații de atunci. Organizau campionate naționale la șah și la volei. De aceea, cred că e bine să fiți mai active. Pregătirea și forțele pe care le aveți trebuie să se vreflecte mai mult în viața publică a orașului și vă asigur că aprecierea va fi cu totul alta”.

Ana Pătruțescu, simplitate și modestie

La 23 decembrie 1920, Baroul Dolj a admis prima cerere a unei femei avocat, Matilda Dușulescu, care a fost a doua femeie avocat din țară, după Ella Negruzzi. Între 1922 și 1927, alte trei doamne devin avocate. În 1931, profesau, deja, la Craiova, 15 femei. În 1945, apar și trei avocați stagiați, Marcela Miulescu, Rodica Ghivulescu, Elena Ștefănescu. În 1945, se remarcă în avocatură Ana Pătruțescu. „Era de o simplitate și de o modestie adevărată. Avea multă energie, era o luptătoare și, de aceea, era un adversar foarte dificil la bară. Punea probleme tot timpul și purta un spirit al unui avocat adevărat”, a prezentat-o Sorin Ionescu, prodecan al Facultății de Drept „Nicolae Titulescu” din Craiova, care a înmănat fiicei acesteia, profesoarei Anda Pătruțescu, o diplomă în semn de recunoaștere a valorii profesionale a mamei sale. „Mă simt emoționată pentru că nu ați uitat-o pe mama mea deși au trecut mai bine de 20 de ani de când a ieșit la pensie. A rămas în urmă ștafeta care continuă această meserie, una foarte grea”, a spus Anda Pătruțescu. Doamnele avocaturii craiovene din zilele noastre sunt urmașe demne ale acestor mari spirite care s-au duelat, în urmă cu mulți ani, în sălile de judecată, iar ceea ce le apropie sunt personalitățile lor copleșitoare. Și amintim numai vocea profundă a avocatei Elena Pădeanu sau sensibilitatea ascunsă în versurile avocatei Flori Dobre, talente nebănuite care stau ascunse sub roba avocătească.